

Abstrakt

Tato bakalářská je zaměřena na automatizované měření šířky vodního toku, její analýzu s cílem ověřit, zda tento parametr může být použit pro hodnocení míry kartografické generalizace a následnou kartografickou vizualizaci. Zkoumány byly vektorové kartografické reprezentace řek Labe, Orlice a Vltava v měřítcích 1 : 25 000, 1 : 100 000 a 1 : 250 000. V rámci bakalářské práce byla navržena vlastní metoda měření šířky vodního toku, využívající kombinaci metody nejbližšího souseda a bipartitního párování. Jedná se o metody, které dosud nebyly v tomto kontextu společně použity, navrženou metodu lze považovat za inovativní. Naměřené šířky byly vizualizovány pomocí grafu, histogramu a metodami tematické kartografie. Při vizualizaci šířek dlouhých vodních toků (Labe, Vltava) docházelo k overplottingu. Histogram a metody tematické kartografie se ukázaly být vhodnými pro porovnání dat v různých měřítkách. Jako statistické parametry šířky v závislosti na kilometrů byla spočtena první a druhá derivace. Počet změn znaménka první, resp. druhé derivace se ukázaly být dobrými identifikátory pro zjištění míry generalizace, jelikož se podle předpokladu se zmenšujícím se měřítkem mapy jejich hodnoty klesaly.

Klíčová slova: šířka vodního toku, vizualizace, tematická kartografie, měřítko mapy, kartografická reprezentace vodního toku, kartografická generalizace